

POMPOENENPAP

kolderiek blijspel

door Willeboordse en Lievense

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POMPOENENPAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLEBOORDSE EN LIEVENSE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

BETJE: Dominante vrouw. Is samen met haar broer eigenaar van een dorpse drogisterij. Is op d'r boers.

JAN: Broer van Betje. Sullige man.

JEANINE: Nichtje dat is opgevoed door Jan en Betje. Studeert inmiddels culturele antropologie in Amsterdam.

NOORTJE: Alternatieve vriendin van Jeanine. Is onder de indruk van de "cultuur" van ouderwetse broer en zus.

KEES: Buurman van Jan en Betje. Is een vreselijk mopperkont en erg tegendraads. Het helpt er niet aan dat hij zijn been heeft gebroken.

JACCO: Een verlegen jongen die pas verking heeft en graag condoms wil bestellen, maar dit niet durft.

LEINTJE: Onnozele schoonmaakster.

POST: Postbode, die regelmatig langs komt om een borreltje.

DE BOCK: Veldwachter. Doet zich voor als een rechercheur.

HEIDI: Duitse die een kamer wil huren.

KEE: Een vaste klant van de winkel, die alleen komt om te roddelen.

STEM: een voice-over stem die de bedrijven aankondigt.

INTERVIEWER: Dit is alleen een stem op de radio. Liefst een bekend persoon van (lokale) omroep.

BURGEMEESTER: Dit is alleen een stem op de radio. Liefst de echte burgemeester.

BRAM:* Oude man.

JAANTJE: Vrouw van middelbare leeftijd.

TANNE:* Oude vrouw.

JAAP: *overdreven homo.

WANNES:* man van middelbare leeftijd.

PIET: *man van middelbare leeftijd.

TRUUS:* vrouw van middelbare leeftijd.

* = mogelijk als dubbelrol, maar kunnen ook makkelijk geschrapt worden

(Decor: LINKS: Ouderwetse woonkamer met de zorg waar Jan altijd zit, petroleumstel, hoge tafel . Aan de linkerkant is een deur naar de rest van het huis. RECHTS: De winkel met toonbank en veel potten. Aan de rechterzijde is er een deur naar buiten. MIDDEN: Een tussenschot met een deur tussen de woonkamer en de winkel. Achter de toonbank is een deur naar het magazijn.

Op de website www.wasschappelsetoneelploeg.nl is een voorbeeld op de foto's te zien)

EERSTE BEDRIJF

STEM: Het is op een gewone vrijdag in juli. De broer en zus Jan en Betje beheren hun drogisterij de Pil al jaren op dezelfde manier. Alles ziet er uit als elke andere dag. Maar hoe anders zal het lopen? We gaan eerst luisteren naar de Ballade van Betje en Jan.

DOEK OPEN

POST: *(Betje zit te breien. Jan en Post zitten met borrelglas voor zich. Post staat op.)* O ja, dat zou ik bijna vergeten, ik heb nog een brief voor jullie. Ik ga trouwens verder m'n ronde lopen, m'n kar zit nog bijna vol. Dat ze niet eens wat meer e-mail naar elkaar sturen in plaats van die rot brieven. *(bij de deur)* Zeg, nog bedankt voor je borreltje, hè. *(links af)*

BETJE: *(doet de brief open)* 't Is een rekening van de gemeente. *(nadat ze heeft gelezen, verontwaardigd)* Nu hebben ze ons huis alweer hoger geschat en niet zo klein beetje ook.

JAN: Laat mij eens zien.

BETJE: *(geeft brief aan Jan)* Pak an!

JAN: *(rustig)* Ja, dat is nogal rijkelijk. Ik wou dat we voor dat bedrag dit tochtige pand konden verkopen. Wie zou zo'n belachelijk bedrag nu hebben verzonnen?

BETJE: Als dat ik zou weten, dan pakte ik nu m'n fiets en zou ik hem verzuipen.

JAN: Verzuipen? Waarom verzuipen, het heeft al tijden niet geregend?

BETJE: Al was het in z'n eigen spuugsel. Ik ben tot alles in staat.

JAN: Wat heb jij toch tegen ambtenaren? Die doen toch niks.

BETJE: Afijn, ik vind het pure diefstal. Hoe gaan we dat betalen. Met de drogisterij gaat het de laatste tijd ook al niet zo best. Supermarkten en zelfs huishoudelijke winkels beginnen tegenwoordig ook al met een drogisterij.

JAN: Misschien moeten we wat zuiniger leven. Als we nu eens alleen op het eind van de dag de plee doortrekken. En misschien moeten we de krant maar niet meer lezen. Maar ja, die lezen we al 35 jaar samen met Buurman Kees. Die zal daar niet blij mee zijn.

BETJE: Hoe zou vader en moeder dat gedaan hebben in de tijd dat zij de winkel nog bedreven?

JAN: Of Opa en Oma, die zijn met die drogisterij begonnen.

BETJE: Vader en moeder deden nooit gekke dingen.

JAN: Ja maar, dat doen wij toch ook niet. 's Avonds bij de thee doen we nooit meer als een theebeschuitje.

BETJE: Je hebt gelijk we leven al best zuinig. We kunnen beter voor nieuwe inkomsten proberen te zorgen.

JAN: Ja zeg, maar ik kan toch zeker niet gaan werken bij zo'n supermarkt.

BETJE: (*peinst*) Nee, ik denk ook niet dat ze jou daar willen hebben.

JAN: Misschien kun jij erwten of bonen verlesen.

BETJE: Ach, doe niet zo stom. Dat doen ze tegenwoordig hlad niet meer, dat zullen ze wel met een machine doen.

JAN: En garnalen pellen. Hebben ze daar al een machine voor?

BETJE: Ik denk dat ik beter idee heb. Bij die luitjes van hier naast verhuren ze kamers, dan zouden wij ook kunnen proberen natuurlijk.

JAN: (*bedenklijk*) Aaaaaa, vreemde mensen in huis. Ik weet niet of ik dat wel wil, hoor. Straks zien ze me nog in m'n onderbroek. En dan kunnen we moeilijk de plee maar een keer per dag doortrekken.

BETJE: (*boos*) Ja zeg, we moeten wat. Je past je ook maar eens een keer aan. En wat die onderbroek betreft. Die badgasten denken vast dat die lange onderbroek van jou een joggingbroek is. Als ik de was doe, weet ik overigens wel beter. Wat heb jij toch altijd enorme remsporen. Veeg je je gat toch wel schoon?

JAN: Ach, begin je daar nu weer al over te zeuren. Ik kan toch tenslotte niet elke week een schone aan doen, want anders klaag je dat je zoveel was moet stampen.

BETJE: Die jonge luitjes van hiernaast organiseren ook wel eens een tupper-party. Dat schijn ook lekker op te leveren.

JAN: Een wat?

BETJE: Ja, jij weet ook niks.

JAN: Dit weet ik inderdaad niet, maar dat ga jij me nu vast uitleggen en dan weet ik het straks toch ook.

BETJE: Ehhh..... ik weet het eigenlijk ook niet zo goed.

JAN: Niet zo goed of helemaal niet?

BETJE: 't Is al goed, ik weet het niet. Zullen we dan toch maar kamers verhuren?

JAN: (*bromt wat*)

BETJE: (*we horen de winkelbel*) Daar komt een klant in de drogisterij. Ga jij maar even.

JACCO: (rechts op een draalt wat heen en weer)

JAN: (*heeft duidelijk geen zin, maar staat langzaam op*) Ik moet altijd. Het is dat we het geld nodig hebben, anders zou ik met die rot winkel stoppen. (*stapt de winkel binnen*) Zeg het eens.

JACCO: (*erg aarzelend*) Ik heb een vriendinnetje en die heeft me hier naar toe gestuurd.

JAN: (antwoordt na enige tijd) Juist. En wat heb je dan nodig?

JACCO: Eh.....nou, je weet wel.

JAN: Nee, dat weet ik niet.

JACCO: Co,co ehhhhh

JAN: *(aanmoedigend)* Ja, ja, ik denk dat je het weet.

JACCO: *(besluit dat hij het niet om condooms durft te vragen)*
Kopspijkers!

JAN: Wil je vriendin kopspijkers? Wat moet ze daar dan mee?

JACCO: Dat weet ik ook niet. *(rent rechts af)*

JAN: Nu heb ik niet zo dikwijls verkering gehad, maar dat je daar kopspijkers bij nodig hebt, dat verwondert me toch. *(Rommelt nog wat in de winkel)*

BETJE: *(pakt de ouderwetse telefoon en draait een nummer; dit kan al overlappen met de vorige scène)* Ja, 't is hier met Betje. We hebben besloten om ook kamer te verhuren. Kun je eens van die badgasten langs sturen? *(wacht op het antwoord aan de andere kant)* Ja, daar vraag je me wat. Hoeveel vragen die andere dan? *(wacht op het antwoord aan de andere kant)* O, doe dat bij ons dan ook maar. *(wacht op het antwoord aan de andere kant)* Nee, een douche hebben we niet. Die hebben wij zelf ook niet nodig, hoor. *(wacht op het antwoord aan de andere kant)* Wat zeg je? Of we dan wel warm water hebben. In de winter willen we toch zeker zelf ook niet in dat ijskoude water. Dan hebben we altijd gouv genoeg een teiltje opgewarmd. *(wacht op het antwoord aan de andere kant)* O, nou dat is goed, dan zien we ze wel of er iemand komt. Bedankt hoor, meisje.

JAN: *(komt terug de kamer in)*

BETJE: Wie was dat?

JAN: O, een jongetje die kopspijkers wou. Wil je Leintje die eens mee laten nemen van de doe-het-zelf zaak *(liefst een lokale naam noemen)*, misschien komt hij nog wel een keer terug? *(winkelbel gaat weer als Jan net zit)* Ohh nee, weer al een klant. Ik zal wel weer gaan.

DE BOCK: *(rechts op)* Goedemorgen! Goedemorgen!

JAN: Goedemorgen, de Bock, waar kan ik je mee helpen?

DE BOCK: Ik wordt graag aangesproken met agent de Bock, met Bé Oo Cé Ka. Ik kom voor serieuze zaken, serieuze zaken.

JAN: Ja, ik zou het raar vinden als je me een mop kwam vertellen.

DE BOCK: Geen onzin nu. Geen onzin nu. Ik zoek informatie over een nieuwe serie duinbranden *(afhankelijk van de speellocatie kan dit ook een bosbrand zijn)*. Heb je hier niets verdachts gezien of gehoord, of gehoord?

JAN: Ja, er kwamen vanochtend nog twee konijnen om brandzalf. Die

hebben misschien de ouders wel gezien.

DE BOCK: Dit is een serieuze zaak, serieuze zaak. De burgemeester zelf heeft me op onderzoek uitgestuurd, uitgestuurd.

JAN: Ach, welke gezonde jongen hier op het dorp is niet groot geworden met het stoken van een ferme vuurtje op zijn tijd. Kun je je tijd en onze belastingcenten nu niet beter weet te gebruiken? De WOZ waarde van m'n huis is toch al zo hoog.

DE BOCK: De jeugd verloedert. De jeugd verloedert vertel ik je. En het is mijn taak daar hard tegen op te treden.

JAN: Dat zal allemaal wel meevallen.

DE BOCK: Helemaal niet. Helemaal niet. Gisteren nog betrap ik een jongeman op wildplassen. Ik geef hem een bekeuring van dertig euro. Hij geeft me vijftig euro en zegt: "Hou de rest maar, want ik moet nog poepen ook, moet nog poepen ook." *(rechts af)*

JAN: Tot ziens. *(roept achterna)* En als je nog een langskomt en niks wil kopen, kom dan langs de achterdeur, dat bespaar me onnodig geloop! *(terug naar de kamer)*

BETJE: Dat was goede klandizie geloof ik. Je bleef zo lang weg.

JAN: 't Was die dienstklopper van De Bock.

HEIDI: *(winkelbel, rechts op)*

BETJE: Daar komt weer al een klant in de drogisterij. Ga jij maar weer.

JAN: *(sjokt naar de winkel)* Altijd moet ik. *(in de winkel tot de klant)* Goeie dag vrouw. Kan ik je ergens mee van dienst wezen?

HEIDI: Ich mochte monatsbinden.

JAN: Wat zeg je?

HEIDI: *(wijst naar haar kruis)* Monatsbinden.

JAN: Ik zal m'n zuster eens roepen, hoor. *(roept door de tussendeur)* Betje, 't is voor jou.

BETJE: *(beent naar de winkel)* Wat nu weer?

JAN: Ze praat buitenlands.

BETJE: O, ik heb naar de VVV gebeld, dat we kamers willen verhuren. *(praat tegen Heidi hard)* Ben je door de Vie Vou Voe gestuurd voor die kamer?

HEIDI: Ich brauche monatsbinden und nicht so ein klein bischen auch. Wenn Sie sich nicht eilen, kunnen Sie in die Roten See schwimmen.

BETJE: *(tot Jan)* Ik begrijp er niets van. Ik zal 's in 't Duits proberen. *(tot Heidi, maar nu harder)* Heb je een zimmer *(spreekt dit verkeerd uit)* nodig?

HEIDI: Haben Sie auch zimmer? Ja, ich brauche eine. Kan ich dass ansehen?

BETJE: Kom maar mee *(loopt de kamer in, met Heidi en Jan er achter)*

aan. Weer hard tot Heidi) Je moet op zolder. (*wijst naar boven*)

HEIDI: Ich wolte dass gerne ansehen.

BETJE: Ga maar mee naar boven, dan zal ik de zolder laten zien. (*links af met Heidi, in deurgat horen we haar nog*) Pas wel op voor die steile trap.

JAN: Als ze haar maar niet in mijn bed steekt.

HEIDI: (*we horen het geluid van een vallende Duitse vrouw*) Aaaaa!

BETJE: (*van achter de coulissen*) Jan, help eens. Daar flikkert ze van d'n trap.

JAN: Dat Duitsers niet kunnen fietsen dan wist ik al, maar dat ze nu ook al geen trap kunnen lopen, dat is nieuw voor me. (*links af*)

JEANINE: (*winkelbel, rechts op met Noortje*) Zoals ik al zei, mijn oom en tante hebben een drogisterij. Laten we maar naar de kamer doorlopen, daar zullen ze wel zitten.

NOORTJE: Wacht eens even. Ik wil dit nog even zien. Moet je zien, wat is dat ouderwets. Het lijkt wel of ik een zo'n oude schoolboekenprent ben gestapt.

JEANINE: Ach ja, m'n oom en tante zijn nooit echt met hun tijd meegegaan. Ze zijn zelf ook nog al ouderwets.

NOORTJE: Maar dit is geweldig, dan hebben we gelijk een onderwerp voor onze cultureel antropologie studie. Deze oude cultuur is geweldig uit te diepen.

JEANINE: Dat meen je niet. We zouden toch naar Afrika gaan?

NOORTJE: Ja, maar nu ik dit gezien heb, hoef ik niet meer zo ver van huis. In het college is duidelijk uitgelegd, dat culturele antropologie is ontstaan vanuit een fascinatie voor verre en vreemde volkeren, maar dat tegenwoordig cultureel antropologen ook culturele fenomenen in de eigen cultuur bestuderen.

JEANINE: Dat is waar, maar m'n eigen oom en tante bestuderen, vind ik toch een beetje raar. We hebben het er later nog wel over. Laten we ze eerst eens gaan verrassen. (*gaan de kamer in*) Hé, ze zijn er niet.

NOORTJE: Oooo, hier is het ook al zo heerlijk ouderwets.

BETJE: (*Betje en Jan komen links op Heidi binnenzeulen*) Laten we ze even op de tafel leggen. (*ziet Jeanine en Noortje*) Hé, wat doen jullie hier?

JEANINE: (*voor het eerst in dialect*) We hebben vakantie en wilden jullie eens verrassen met een bezoek. Ik ben hier met m'n vriendin Noortje. Zij is hier nog nooit eerder geweest en daarom dacht ik dat het wel leuk zou zijn om een keer langs te komen bij jullie.

NOORTJE: Spreek jij nog een tweede taal? Dat heb je nooit verteld.

JAN: Wat bedoelt ze nu, Janien (*Jan en Betje spreken dit boerig uit*)?
Je praat toch heel gewoon.

(*onderstaande discussie werkt alleen in dialect van de auteurs, hopelijk kan het naar het eigen dialect worden vertaald*)

JEANINE: (*tot Noortje*) Iedereen praat hier Wasschappels. Dat is misschien wel even wennen voor jou. Maar het is best eenvoudig. Zo wordt een lange ij een ie, dus dijk wordt diek, ui wordt een uu; een bui wordt dus een buu genoemd.

BETJE: Behalve als het buitje is, maar ja dat is dan ook heel wat anders.

JAN: Of een tuin. Dat noemen we ook gewoon een tuin. Alleen zeggen ze dat in Zoutelande verkeerd, daar noemen ze het een tuun

NOORTJE: Maar dan zeggen die het toch juist goed.

JAN: Nee, want een tuin noem je eigenlijk een 'of.

JEANINE: En een aa wordt een ae; dus zaad wordt zaed en slapen wordt slaepe.

JAN: Maar in Zoutelande zeggen ze dan weer sloapen. Je wordt doodmoe van die lui.

NOORTJE: Zeggen ze wel zaed?

JEANINE: Ja, dat klopt. Soms wordt een aa ook wel als een êê uitgesproken; zo wordt er tegen laag, lêêhe gezegd. Dan krijg je bijvoorbeeld lêêh waeter.

JAN: Alleen noemen ze dat in Zoutelande dan weer loah waeter.

JEANINE: En een h aan het begin van een woord wordt niet uitgesproken. Een huis wordt daarom een uus genoemd.

NOORTJE: En hoe noemen ze dat in Zoutelande?

BETJE: E, gewoon een uus natuurlijk. Waarom zouden ze dat anders uitspreken.

NOORTJE: (*is in totale verwarring*) Tja.....

HEIDI: (*hangt nog steeds onhandig tussen Jan en Betje in*) Dauert lhren gelul noch lange? Und kunnen Sie ein Artz anrufen?

BETJE: (*hebben de hele tijd Heidi vast gehad*) Laten we dat mens even op tafel leggen.

JAN: Ja zeg. Zo'n poppetje is het niet. Straks schiet het nog in m'n rug. Kunnen we ze niet slingeren?

BETJE: Je bedoel, zoals we dat vroeger met een zak aardappelen deden? (*begint direct te slingeren*)

HEIDI: (*tijdens het slingeren*) Vorsicht, vorsicht! (*terwijl ze op tafel valt*) Aahhhhh..... Ich brauche ein Artz.

JEANINE: Ze wil een dokter.

BETJE: O Jan, dan moet jij maar even bellen.

JAN: Waarom ik? Ik heb ze toch niet van de trap gegooid.

BETJE: Niet zeuren, bellen!

JAN: *(sjokt naar de telefoon en draait een nummer)* Hallo? Hallo? Ja, 't is met mij, je weet wel Jan van de drogisterij. D'r is hier een Duitse vrouw, die een kamer bij ons wil huren. En in de drogisterij vroeg ze om iets wat wij niet begrepen. Want je moet weten, ik spreek geen Duits. En m'n zuster denk dat ze alles kan, maar nu weet ik zeker dat dat niet zo is, want ze kan ook totaal geen Duits. En dan kwam ook m'n nichtje toevallig langs, dus je snapt wel dat het hier behoorlijk druk is *(luistert even naar de andere kant)* O, ze ligt hier nu op tafel. *(luistert even naar de andere kant)* Wat of ze heeft? Een grote mond natuurlijk. Dat hebben toch alle Duitsers. *(luistert even naar de andere kant)* O, u wilt weten wat ze mankeert? Ja, dat weet ik ook niet anders zou ik toch niet bellen. Ik zie d'r niets bijzonders aan. Ik zou willen, dat m'n kanarie er nog zo goed uitzag. Maar wat moet we er nu mee doen, dokter? *(luistert even naar de andere kant)* O dat is goed dokter, bedankt hè.

JEANINE: Wat moeten we doen?

JAN: We moeten ze op de plee zetten.

BETJE: *(pakt Heidi direct beet)* Nou, waar wachten we dan op. *(Betje en Jan sjouwen Heidi naar de deur links)*

NOORTJE: Waarom moet ze eigenlijk op de WC?

JAN: *(links af met Betje en Heidi. Tijdens het verlaten van de kamer)* O, de dokter zei dat ze de pot op kon.

JEANINE: Wat een toestand. Dat we nu net tijdens deze consternatie moeten komen, het lijkt wel een toneelstuk waarin alles verkeerd gaat.

JACCO: *(winkelbel, rechts op. Kijkt gespannen om zich heen)*

NOORTJE: Er komt een klant in de drogisterij. Ik denk dat jij het beste even kunt gaan kijken.

JEANINE: Dat is goed, ik kijk wel even. *(loopt naar de winkel)* Goedendag, waarmee kan ik je helpen?

JACCO: *(schrikt en voelt zich nog ongemakkelijker)* Is Jan er niet? Op jou had ik niet op gerekend.

JEANINE: Misschien kan ik je ook wel even helpen. Als je zegt wat je nodig hebt, dan zoek ik het wel op.

JACCO: *(wijst heel vlug in de richting van de condooms)*

JEANINE: *(wijst de kauwgomballen aan die naast de condooms staan)* Wil je die kauwgomballen?

JACCO: *(probeert dit verlegen te corrigeren)* Ik heb een vriendinnetje.

JEANINE: Nou dan zou ik geen kauwgomballen kopen. Dan kun je

beter een ring geven. Dat vind je vriendinnetje vast veel romantischer.

JACCO: Ja maar,..... (*rent rechts af*)

JEANINE: Nou dan niet. Ik deed toch m'n best om iets te verkopen. (*gaat terug de kamer in*) Ik heb niets verkocht. Het was wel een leuke jongen met een lekkere bos haar.

NOORTJE: Is het iets voor mij?

JEANINE: Nee, hij had het over een vriendinnetje. Hij wilde haar kauwgomballen cadeau doen, als ik het goed heb begrepen.

NOORTJE: Dat lijkt me dan nogal een pervers type.

KEES: (*winkelbel, rechts op met een krant, hij loopt door naar de Kamer*) Goedemorgen. Daar is de buurman Kees weer. He, zijn Jan en Betje er niet?

JEANINE: Die zijn even naar de WC. Mag ik me even voorstellen? Ik ben Jeanine een nichtje van Jan en Betje uit Amsterdam en dat is Noortje m'n beste vriendin.

KEES: Ja, jou ken ik nog wel. Je zit alleen wat beter in het vlees als vroeger. (*geeft beiden een hand*) Maar wat zei je nu net, zijn Jan en Betje samen naar de WC?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto